

[Helle Degn]

tal lønforskel til stede, og der er faktisk også væsentlige forudsætninger, som skal ændres. Den tid, man anvender til den arbejdsindsats, der skal præsteres i hjemmet, er en væsentlig forudsætning for, at vi i det danske samfund kan opnå en egentlig ligestilling.

Inger Harms (SF):

I mit første indlæg forholdt jeg mig mest til kvinderne i u-landene, idet jeg anser deres problemer for at være af noget større omfang end kvindernes i i-landene. Men det betyder ikke, at jeg ikke interesserer mig for, hvordan ratifikationen af denne konvention vil få indvirkning herhjemme. Man må gøre sig klart, at også vi, og især regeringen, må leve op til artiklerne i denne konvention. Jeg tænker her f.eks. på artikel 5, der handler om, at de deltagende stater skal tage alle passende forholdsregler for at ændre mænds og kvinders sociale og kulturelle adfærdsmønstre med henblik på at opnå afskaffelse af fordomme, som hviler på den opfattelse, at det ene køn er mere eller mindre værd end det andet, eller på fastlåste kønsroller, og dernæst at sikre, at undervisning i familiekundskab omfatter den rette forståelse af, at moderskab er en samfundsfunktion, og anerkender mænds og kvinders fælles ansvar for deres børns opdragelse og udvikling. Jeg vil i den forbindelse gerne høre, hvordan vores undervisningsminister har tænkt sig at leve op til det, idet jeg kun kan forestille mig, at det må og skal være noget, der foregår i skolen.

Der er også andre områder, hvor det kunne være interessant at vide, hvorledes regeringen har tænkt sig at leve op til artiklerne i konventionen. Jeg tænker på skattelovgivningen og især på forholdene på arbejdsmarkedet, hvor det jo viser sig, at når der er krise i et samfund, så er det ikke kun kvinderne i u-landene, der må betale prisen. Også hos os er det først og fremmest kvinderne, der bliver arbejdsløse. Det er heller ikke kvinderne herhjemme, der præger lederstillingerne, hverken inden for det private erhvervsliv eller inden for det offentlige. I det hele taget er det, som om kvinder har svært ved at få tilbudt advancementsstillinger.

Artikel 11 d) er også meget interessant. Den handler om retten til ens vederlag, herunder særlige ydelser, og til ligeløn for arbejde af lige værdi såvel som til ligebehandling

ved vurderingen af arbejdets karakter. Jeg mener, det er noget helt nyt, der skal indføres i Danmark. Mig bekendt har vi kun snakket om lige løn for lige arbejde, og det har som bekendt altid resulteret i, at kvinder blev sat til arbejde, der gav en ringere betaling. Så kunne man stadig fastholde, at der var lige løn for lige arbejde. Jeg finder, at det vil blive en uhyre interessant diskussion.

Jeg mener således, at regeringen må tage denne konvention højtideligt, således at den udmønter sig i handling og ikke bare forbliver nogle flotte ord på papiret. Med andre ord: vi må omsætte ordene til handling, som der står på det skilt, jeg bærer her, og som jeg har fået overrakt af kvinder, der netop er kommet hjem efter at have arbejdet med kvindeforhold inden for FN.

Jeg skal i øvrigt bebude, at SF agter at komme med en forespørgsel vedrørende opfølgningen af verdenskvindekonferencen i København.

Halvgaard (FP):

I princippet er mit parti i det store og hele enig i konventionens indhold. Som jeg sagde i mit første indlæg, er vi i enhver henseende imod diskrimination af kvinder, uanset om det er i Vesteuropa eller det er i underudviklede lande. Vi mener blot, at det er et anliggende, hvert land uafhængigt af pression fra internationale organer selv må have tid til at afgøre; jeg tror, det tjener sagen bedst under hensyn til de særlige forhold, der findes, som det blev nævnt, i Sydamerika, i Asien og i Afrika. Jeg tror, at man skal fare med lempe, og derfor mener vi ikke, at det er klogt at fremtvinge en sådan ratifikation.

(Kort bemærkning).

Inger Harms (SF):

Mig kan det i hvert fald ikke forbavse, at fremskridtspartiet ikke vil gå ind for denne ratifikation. Så vidt jeg husker, ville fremskridtspartiet heller ikke gå ind for ligeløn til kvinder og mænd, så hvorfor søren skulle de gå ind for at afskaffe diskriminationen på alle mulige andre områder?

Jeg synes også, det var helt rørende at høre hr. Sønderby, der var bange for, at når vi afskaffede diskriminationen mod kvinder, så ville det blive til et problem for mændene.